

Aleg. 130.

Sprawozdanie

komisji administracyjnej o przedłożeniu rządowem z projektem ustawy o zewnętrznych odznakach organów straży dla ochrony kultury krajowej ustanowionej i zaprzysiężonej.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z 20. Grudnia 1886. przekazał Wysoki Sejm komisji administracyjnej przedłożenie rządowe z projektem ustawy o odznakach dla straży kultury krajowej do załatwienia.

Wywiązując się tego polecenia, komisya administracyjna przedkłada następujące sprawozdanie:

Ustawa państwowa z 16. Czerwca 1872. dz. p. p. Nr. 84. o urzędowym stanowisku organów straży dla ochrony kultury postanawia w §. 2., że strażnicy, którzy w pełnieniu swojej służby noszą przepisany strój służbowy lub odznakę, mają być uważani jako straż publiczna i przysługują im ustawą określone prawa dla osób urzędowych i straży publicznej. Postanowienia o ważności służbowych zeznań, złożonych w sprawach karnych przez zaprzysiężone organa urzędowe, rozciągają się także do zeznań straży dla ochrony kultury.

Powyższy paragraf powołanej ustawy wymaga jednak, aby strażnik nosił odznakę lub strój służbowy, jeżeli służbodawca celowi odpowiedni pożytek z ustanowienia tego rodzaju strażnika mieć chce. Wskazaną też jest potrzeba ściślejszego unormowania tych przepisów, bo w wielu wypadkach odmówiono straży polowej lub lasowej, przy orzeczeniu sądownym charakteru straży publicznej, a to z braku odznaki służbowej w myśl §. 2. ustawy z 16. Czerwca 1872. Postanowienie projektowanej ustawy (§. 1.), aby dla wszystkich gałęzi kultury jednolita odznaka była przepisana, jest korzystne, ułatwi to bowiem właścicielowi gospodarstwa utrzymanie personelu straży, który do wykonania dozoru nad różnemi gałęziami kultury powołanym być może i uchyli niedogodność różnorodnych odznak.

Nie sprzeciwia się temu projektowi nasza ustawa polowa z dnia 17. Lipca 1876., która postanawia:

§. 34. „Strażnik przysięgły obowiązany jest przy wykonywaniu służby używać odznak służbowych, przez polityczną władzę powiatową dla straży polowej swego powiatu przepisanych,

i §. 36, który opiewa „ustawa z 16. Czerwca 1872. dz. p. p. Nr. 84. określa stanowisko urzędowe przysięgłego strażnika polowego, mianowicie: co do wiarygodności jego zeznań, co do prawa przytrzymania i pogoni osób na przestępstwie polowem schwytyanych lub o takowe podejrzanych i co do prawa fantowania“; zaś §. 54 ustawy lasowej postanawia „straż obowiązana jest przy wykonywaniu służby nosić ubiór przepisany“. Z tego widzimy, że odznaki dla straży są w naszym ustawodawstwie już znane, nie ma jednak w tym względzie stałych i jednolitych norm. Lukę tę wypełnia przedłożony projekt do ustawy.

Komisya proponuje w §. 1. zmianę lub przestawienie niektórych wyrazów, niewpływającą bynajmniej na istotę postanowień tamże zawartych.

W końcu zaznaczamy, że tej samej treści ustawa uchwalona została obecnie w sejmie Szlązkim.

Na podstawie powyższego sprawozdania komisya administracyjna wnosi:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt do ustawy“.

Lwów dnia 14. Stycznia 1887 r.

Przewodniczący:
E. Czerkawski.

Sprawozdawca:
Adam Jędrzejowicz.

U s t a w a

z dnia o zewnętrznych odznakach organów straży dla ochrony kultury krajowej ustanowionej i zaprzysiężonej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

Strażnicy ustanowieni dla ochrony rozmaitych gałęzi kultury krajowej, jak: gospodarstwa rolnego i leśnego, górnictwa, łowiectwa, rybolostwa lub innych praw wodnych i przez polityczną władzę powiatową zaprzysiężeni, używać mają dla uwydatnienia tego charakteru swojego takiej odznaki, jaka dodatkowo do ustawy niniejszej przez polityczną władzę krajową w drodze rozporządzenia zostanie oznaczona i opisana. Na samej odznace służbowej nie mogą być umieszczone inne emblemata, niż podane w opisie.

Oprócz tych odznak służbowych noszone być mogą także inne emblemata, służące do oznaczenia służby lub gałęzi kultury.

§. 2.

Zaprzysiężeni strażnicy (§. 1) są obowiązani przy pełnieniu swej służby nosić odznakę służbową w sposób jaki przy tej ustanowieniu (§. 1) zostanie przepisany.

Zaniechanie tego obowiązku ma być karane przez władzę polityczną według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Września 1857. Dz. u. p. Nr. 198, a ukaranie strażnika podane zostanie do wiadomości jego służbodawcy.

§. 3.

Osoby, nie zostające w służbie jako zaprzysiężone organa straży, w żadnym razie używać nie mogą odznaki służbowej dla tych organów przepisanej.

Przekroczenia tego zakazu karane będą, jeżeli nie podlegają powszechnej ustawie karnej, przez władzę polityczną według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Września 1857. Dz. u. p. Nr. 198.

§. 4.

Przepisy, któremi dotąd uregulowane były odznaki organów straży, w §. 1. wskazanej, tracą moc obowiązującą.

§. 5.

Ustawa ta wchodzi w wykonanie w sześć miesięcy po jej ogłoszeniu. W przeciągu tych sześciu miesięcy w każdym powiecie politycznym ma być ogłoszony opis odznaki służbowej (§. 1).

§. 6.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

